

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 lutego 2012 r., sygn. akt V ACa [...]

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 listopada 2013 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

1) oddała zażalenie;

2) przyznaje radcy prawnemu K.J. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...], tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług;

3) zasądza od S. K. na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę powoda S.K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G. o zapłatę. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, skoro skarżący nie wykazał, że fakt wydania załączonej do skargi decyzji Wojewódzkiej Komisji ds. Uwłaszczenia z dnia 9 czerwca 1976 r. mógł mieć wpływ na wynik sprawy, ani że nie mógł skorzystać z tej decyzji w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi skarżący S. K. zarzucił nieważność postępowania, polegającą na pozbawieniu go możliwości obrony swoich praw przez nierozpoznanie jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w szczególnej sytuacji, usprawiedliwionej jego chorobą psychiczną. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 410 § 1 k.p.c., które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez uznanie, że skarga podlega odrzuceniu jako nieoparta na ustawowej podstawie wznowienia bez zbadania wszystkich podstaw skargi, to jest ograniczeniu się jedynie do podstawy opartej na art. 403 § 2 k.p.c., a pominięciu zbadania podstawy wskazanej w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz przyznanie od Skarbu Państwa radcy prawnemu ustanowionemu z urzędu wynagrodzenia według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie zachodzi zarzucana w zażaleniu nieważność postępowania zainicjowanego przed Sądem Apelacyjnym skargą o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem tego Sądu z dnia 16 lutego 2012 r. Jak trafnie bowiem przyjmuje się w judykaturze nierozpoznanie wniosku skarżącego o ustanowienie

adwokata z urzędu w początkowym stadium postępowania ze skargi o wznowienie, odrzuconej z powodu nie oparcia jej na ustawowej podstawie wznowienia, nie wpływa na możliwość jego działania i nie może być kwalifikowane jako pozbawienie strony możliwości obrony skutkujące nieważnością tego postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2012 r., III CZ 14/12 nie publ.).

Sformułowanie zarzutów skargi o wznowienie postępowania w sposób, który odpowiada ustawowym podstawom wznowienia nie oznacza, że została ona rzeczywiście oparta na takiej podstawie. Nie odpowiada podstawie wznowienia określonej w art. 401 pkt 2 k.p.c. podnoszona w skardze niemożności działania przez skarżącego w sprawie o zapłatę, której dotyczy skarga o wznowienie. Wynikające z choroby psychicznej ograniczenia skarżącego w tym zakresie nie miały wpływu na wynik sprawy, w sytuacji gdy - jak wskazał Sąd Apelacyjny - korzystał on z pomocy profesjonalnego pełnomocnika procesowego w postępowaniu przed sądami obu instancji. Niezależnie od tego nie jest to nowe twierdzenie, a oparte na nim zarzuty były już uprzednio rozważane przez Sąd Apelacyjny w rozpoznawanej sprawie o zapłatę.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił pozbawione uzasadnionych podstaw zażalenie stosownie do art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 2 k.p.c. i na podstawie § 6 pkt 6, § 12 ust. 5 pkt 1 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 490) orzekł o kosztach pomocy prawnej udzielonej skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym oraz zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. zasądził na rzecz strony przeciwnej koszty postępowania stosownie do jego wyniku.

aw

jw